

De ernst van de hel

Er bestaat in Amerika een christelijke organisatie, die de Torch-Fellowship heet. Het is een vereniging van mensen, die blind geboren zijn of die tijdens hun leven blind zijn geworden.

Een predikant kreeg eens een uitnodiging om op de jaarlijkse bijeenkomst van de leden van deze Torch-Fellowship te spreken. Zijn gehoor bestond dus uit blinden met hun geleidehonden, voornamelijk Labrador honden.

In zijn voorbereiding voor deze bijeenkomst kreeg deze prediker het in zijn hart, om te spreken over de hel.

Dat wekte tegenstand in zijn hart op want hij dacht: deze mensen hebben al genoeg meegemaakt en hebben vertroosting nodig en nu krijg ik het in mijn hart om over de hel te spreken.

Maar de Heer vergiste zich niet en deze prediker werd geleid naar Marcus 9:47 om daar over

te spreken. En daar staat het volgende:

En als uw oog u doet struikelen, werp het dan uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God in te gaan dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden.

Deze prediker zei tegen zijn gehoor - blinde mensen dus - dat mensen, die wel kunnen zien, te maken hebben met verzoeken die voortkomen uit, wat de bijbel noemt in 1 Joh. 2:16 *de begeerte van de ogen*.

De spreker vroeg zijn gehoor (aan al die blinde mensen dus) om voor hem te bidden, omdat hij wel kon zien en dus te maken kreeg met verzoeken, die verband houden met "de begeerte van de ogen" .

Er zat een oudere dame in de zaal, die vanaf haar geboorte blind was en die daar verbitterd over was geworden. Na deze toespraak werd haar hart zacht en meer open voor de werking van de Heilige Geest.

Haar vrienden vertelden later, dat zij op de terugweg in de bus lofliederen had gezongen.

Enkele dagen daarna is ze gestorven met een hart waarin geen bitterheid meer was.

Mogelijk was de eerste Persoon die zij in de hemel te zien kreeg de Heere Jezus.

Jezus waarschuwde voor de hel en zei in feite: maak ernst met de begeerte van de ogen. Natuurlijk sprak Hij in figuurlijke zin toen Hij zei:

Werp je oog uit en hak je hand af als uw hand u doet struikelen.

Wat Hij bedoelde is, dat Zijn kinderen niet met de zonde zouden spelen, maar er radicaal mee breken.

Ook sprak Jezus over de realiteit van de hel waarin mensen terecht kunnen komen.

Zeven keer wordt door Jezus – op verschillende plaatsen - de

volgende woorden aangehaald als hij het over de hel heeft:

Daar zal gejammer zijn en het tandengeknars.

In Mt. 13:41/42 staat:

De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen, alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

Wie worden er verzameld om in de vurige over geworpen te worden? Mensen die tot zonde verleiden; denk b.v. aan mannen die incest plegen en kinderen tot zonde verleiden. Maar ook hen, die wetteloosheid doen.

Jezus zei zeven keer deze woorden: *Daar zal het gejammer zijn en het tandengeknars.*

Deze woorden van Jezus verbinden twee heel verschillende emoties, namelijk van verdriet (*daar zal het gejammer zijn*) en van woede (*tandengeknars*).

De kennis van wat ooit nog mogelijk was, maar nu nooit meer mogelijk zal zijn, brengt precies die gevoelstoestand voort die Jezus beschrijft; een soort rade-loosheid waarin verdriet en woede samengaan.

Hoe druk het ook in de hel mag zijn, men zal zich wanhopig eenzaam voelen in die massa, vooral omdat er absoluut geen enkele liefde, medeleven en vriendelijkheid zal zijn.

De hel – de poel des vuurs – wordt in de bijbel "de tweede dood" genoemd. Dood is scheiding. Men is "buitengesloten" God is daar afwezig.

Al even afschuwelijk als de afwezigheid van God is de aanwezigheid van satan, de bron van alle kwaad.

Duizenden van zijn "engelen" (sinds hun opstand in de hemel staan ze bekend als demonen) zullen de bevolking aanzwellen en de sfeer vervuilen met hun smerige gedachten, woorden en daden.

Iedere deugd is daar afwezig maar wel is aanwezig alle vormen van kwaad.

In de eeuwigheid zullen alle mensen die geleefd hebben, een lichaam hebben.

Alle geesten zonder lichaam – zowel rechtvaardigen als goddelozen – zullen opnieuw van een lichaam worden voorzien.

Het zal een lichaam zijn dat niet meer zal sterven.

Er zijn tal van plaatsen in de bijbel die er op wijzen dat er een opstanding is van rechtvaardigen maar ook van onrechtvaardigen.

Jezus sprak in Joh. 5:28/29

Want de tijd komt, waarin allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruit gaan, zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.

En Paulus noemt in Handelingen 24:15

Dat er een opstanding van de doden zal zijn, van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen.

En nu de volgende vraag: We zagen al iets van de diepte van het lijden in de hel en nu willen we stilstaan bij de lengte ervan. Hoe lang zal deze kwelling duren?

Is de hel een eindige toestand? Is het verblijf in de hel een kwestie van tijd of zal men in alle eeuwigheid in de hel - de poel des vuurs - verblijven?

Om het in de termen van de 2e wereldoorlog uit te drukken:

Is de hel te vergelijken met een opsluiting in een altijd blijvend concentratiekamp?

Of is de hel te vergelijken met een soort crematorium waardoor de mens ophoudt te bestaan?

Wat het vuur van de hel betreft, heeft Jezus gezegd dat het onuitblusbaar is.

Jezus zegt in zijn onderwijs in Marcus 9:43 het volgende:

En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af. Het is beter voor u, verminkt het leven in te gaan, dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur.

Hij bedoelt natuurlijk niet, dat iemand die een christen heet en ook spullen van zijn werkgever mee neemt naar huis, zijn hand zal afhakken.

Maar Hij bedoelt dat er radicaal met zonde gebroken dient te worden want het is bij wijze van spreken, beter om met één hand in de hemel dan met twee handen in de hel geworpen te worden.

Uit deze woorden van Jezus blijkt, dat Hij de zonde haat.

De hel is eeuwig blijvend! Jezus heeft het over het *onuitblusbare vuur* en er staat in Openb. 14:11 ... dat *de rook van hun pijniging op stijgt tot in alle eeuwigheid.*

We kunnen dus vaststellen, dat de al oude opvatting juist is, dat de poel des vuurs, de hel, een eindeloze kwelling is, en dat de Schrift dit ondersteunt.

Echter, God wil niet dat mensen naar de hel gaan. Wat Hij wél wil is, dat *alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen.* (1 Tim. 2:4)

Nogmaals: *God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen.*

Wanneer mensen dus later naar de hel gaan en dat zullen er helaas velen zijn, dan zullen zij het ernaar gemaakt hebben.

In Openbaring 21:8 staat, welke mensen in de poel des vuurs komen.

Maar ... de lafhartigen, ongelovigen, de verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars – hun deel is in de poel, die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood.

Er zijn mensen, die niet in een hel geloven omdat ze dit tegen Gods liefde in vinden gaan.

Maar wat doet onze regering met een psychopathische moordenaar. Zo iemand wordt permanent van onze samenleving afgezonderd.

Misschien moeten we ons eerst eens bezinnen wat de ware liefde van God inhoudt, alvorens God te beschuldigen van liefde-loosheid omdat Hij mensen naar de hel stuurt.

Voorop staat dat God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen.

Hij offerde Zijn eigen Zoon op om mensen te redden en wanneer leugenaars, hoereerders en moordenaars zich willen bekeren tijdens hun leven, dan is er voor hen hoop, vergeving, en eeuwig behoud.